

heden af de Indvendinger, der ere blevne fremsatte af den ærede Taler, hvilke jeg iforveien maatte vide vilde fremkomme mod Forslaget, og som jeg derfor har taget i nøie Betragtning under Forslagets Udarbejdelse. — Jeg skal meget villig i en vis Forstand indrømme det ærede Medlem Nødvendigheden af hans Udgangspunkt, nemlig at Grundlovens § 93 ikke umiddelbart gjør den i §§ 2—9 af Lovforslaget optagne Form for Modificationen til en Nødvendighed. Dette er klart, og det kunde ikke falde mig ind at sige, at der efter Grundlovsbestemmelsen nødvendig maatte gives en Lov, hvorefter Godsmajoriteterne skulde kunne gaae over til aldeles frie Eiendomme, uden at Noget traadte i Stedet. Det var logisk rigtig nok, hvad det ærede Medlem sagde, at, hvis den i §§ 2—9 omhandlede Modificationens form var den eneste, hvorunder Grundloven kunde tilfredsstilles, saa var den dermed retfærdiggjort, men at der jo ogsaa kunde tænkes en anden Form for Modificationen, nemlig gennem Substitution af en Pengecapital — hvilken netop er optagen i Lovforslagets følgende Afsnit — og at det selvfølgelig ikke var godtgjort, at Modificationens form efter §§ 2—9 var nødvendigen given ved Grundlovens § 93. Deri har det ærede Medlem ganske vist Ret. Men saa veed jeg ikke, om han dog ikke til Gjengæld vil give mig Ret i — hvad jeg idetmindste anseer for rigtig — at den dobbelte Form for Modificationen, som Lovforslaget vil indføre, indeholder en fyldigere Gjennemførelse af den nævnte Grundlovsparagraf end den, der vil opnaaes, hvis man indskrænker sig til en Modification imod Substitution af en Fideicommisscapital. Jeg troer, at det maa erkendes, at en saadan noget rundeligere Gjennemførelse maa siges at være bedre stemmende med Grundlovens Tanke end den, der indskrænker sig til at vælge den snevreste Modificationens form, der kan tænkes, og som just ikke kan siges at lede ind paa en slagen Landevei, idet det sædvanlig paa ingen Maade vil være let at iværksætte en Modification med Substitution af en Pengecapital. Medens jeg allsaa paa ingen Maade paastaer, at Grundloven med Nødvendighed kræver Mu-

ligheden af en Modification netop som den i §§ 2—9 af Lovforslaget omhandlede, saa troer jeg derimod, at man uden Overdrivelse kan sige, at det stemmer bedst med Grundlovens Tanke, naar man ikke bliver staaende ved den Modificationsform, som der maastee tidligere nærmest kun har været tænkt paa, nemlig den, der er bygget paa en Substitution af en Pengecapital, og at man med Føie bør overveie, om der ikke, naar det først er givet, at en Modification overhovedet skal kunne tilstedes, med Sagttagelse af de almindelige Retsgrundsetninger kan findes en anden Form for sammes Gjennemførelse end den, som kræver Substitution af en Pengecapital.

Det er nu dette, som efter min Overbeviisning er opnaaet i det foreliggende Afsnit. Det er i saa Henseende, troer jeg, af stor Betydning, at de Momenter fastholdes, der ere anførte i Lovforslagets Motiver. Det heder i de grevelte og friherrelige Privilegier af 1671 — jeg skal her blot holde mig til Grevernes, idet Bestemmelserne for Friherreerne ere aldeles tilsvarende — at: „hvad Gjæld en Greve til nogen Anden end til Kongen selv kan være skyldig, maa saadant hans Grevskab dog ikke med Arrest eller Pantsetning besværes, langt mindre i Betaling for Gjæld udlægges eller abalieneres og afhændes uden de i Successionen Medinteresseredes Videnskab og sær kongelig Bevilling“. Jeg kan nu ikke lægge den Vægt, som det ærede Medlem for et Dieblit siden gjorde, paa den kongelige Bevillingsforms absolute Dpetholdelse. Naar det lader sig gjøre at opstille en Regel, som maa antages at give den samme Betryggelse som den kongelige Bevillingsform, saa anseer jeg det ligefrem for et Fortrin, at man kan frigjøre sig for denne. Naar der overhovedet i de Lovforslag, der forelægges, forbeholdes Administrationen en Ret til at gjøre Undtagelser ved Bevilling, saa maae de Herrer — jeg sigter ikke herved til det ærede Medlem (Estrup), der selv har været Minister, og allsaa kjenner Forholdet af egen Erfaring — ikke troe, at det er begrundet i en Attraa efter at beholde en større Myndighed; tvert-